

си, за себе си лично, а не и оня, който по-сетнѣ е дошълъ на власт по поводъ на дѣйствиата на другитѣ. Тома Георгиевъ ви заяви, че той никога нищо не е вършилъ отъ името на Каравелова, нито пакъ по личнитѣ негови указания, ако и да е билъ неговъ едномисленникъ. Г-нъ Каравеловъ има съмисленници, но ако нѣкой отъ тѣхъ е направилъ нѣщо прѣстѣпно, то не може да се каже, че Каравеловъ е виновенъ за това. Спасъ Лепавцовъ е казалъ, че когато билъ у г-на Каравелова, станало дума за нѣкакви хора, пратени отъ Ризова, за което по-напрѣдъ говорихъ, но отъ това не може да се вади заключението, че Каравеловъ е главенъ интелектуаленъ виновникъ. Като всѣки човѣкъ, г-нъ Каравеловъ се научилъ, че Ризовъ билъ пратилъ нѣкакви хора да убиватъ, но защото незнаелъ вѣрно ли е или не това, той пожелалъ да узнае и попиталъ Лепавцова, обаче г-нъ Каравеловъ не може да се обвинява за това, защото, ако го сметемъ за виновенъ, тогава трѣбва да вземемъ за такива всички ония, на които тоже е дошло до ушитѣ това. — Въ обвинителний актъ се говори за нѣкакви писма адресирани до Н. Ц. Височество и писани на бланки отъ Дирекцията на Общитѣ Сгради, за които Лепавцовъ казва, че по всѣка вѣроятностъ трѣбва да сж писани въ бирхалето. Тѣзи писма навѣрно може да сж писани отъ Тюфекчиева, който билъ чиновникъ въ тая Дирекция и който ги е написалъ на бланки кой знае защо, но отъ всичко това не може да се мисли, че г-нъ Каравеловъ е автора имъ. Г-нъ Каравеловъ е човѣкъ, който е билъ дълго време Министръ; той е човѣкътъ, който поддържа и направи съединението; той е човѣкъ съ качества, каквито рѣдко се срѣщатъ у другитѣ хора, — та слѣдователно, той нѣма да отиле да падне толкова ниско, щото да кара единъ писаръ, като Тюфекчиевъ, да пише такива писма, особено на бланки отъ Дирекцията на Общитѣ Сгради, когато той много добръ разбира значението на бланкитѣ. За всичко това, азъ намирамъ, че г-нъ прокуроръ съ нищо не е доказалъ обвинението, което приписва на г-на Каравелова и за това ще ви моля да го признаете за невиненъ.

За подсждимия Трайко Китанчевъ тоже не се прѣведоха вѣрно показанията на Лепавцова. Тѣ се исказаха сжщо така, както сж и въ обвинителний актъ, но на тия показания не може да се съгради неговото обвинение. Лепавцовъ не е казалъ туку въ засѣданието, нищо повече противъ Китанчева, а напро-